

JEBESH PATRIARHAT

Seveda sem si prvo besedo sposodil iz kampanje radijske postaje, ki nam želi sporočiti kako zelo je proti vsem primitivnim oblikam glasbe, kjer se majejo zizike in hop-cup. V resnici sicer niso tako iskreno rokerski, temveč zgolj v niši komercialnega skušajo ustvarjati vtis tega. Pa pustimo, zapisal sem tako zares iz strahu, da bi znalo biti drugače izbrisano. Ker digitalni mediji so s svojimi algoritmi izjemno pravoverni, če se kje pojavi kakšna eksplicitno grda beseda ali recimo nekaj nespodobnega na vizualni ravni ter povsem neobčutljivi, kadar gre za vsebinske sovražnosti. Kje se pa bodo veliki stroji v Ameriki ukvarjali še z lingvističnimi podrobnostmi slovenskega jezika. Premajhni smo in naše sovražnosti lahko kar lepo ostanejo nam.

Pišem spodbujen zaradi odkritja Facebook skupin, kjer lokalni pijanci skrivaj fotografijo točajke, njih podobe objavljajo in se naslanjajo nad tem, katera in kako izgledajoča jim streže njihov obvezni pir. Včeraj je ogorčenje preplavilo mrežo in eden izmed ustanoviteljev ene izmed teh skupin se je že opravičil in baje zagreto klika, ko meče ven svoje pajdaše. V redu. Videti je, da je tip dojel sporočilo, so pa tam še lokalne podružnice malih seksistov, ki se še niso odzvale. Upam, da bodo v enaki meri dojeli, kaj so se v resnici šli in da to ni nedolžna šala.

Ne, to ni nedolžna šala in malo smo se hecali. Dve leti nazaj sem vodil delavnice za generacijo študentk ljubljanskega faksa. Ja, študentk, saj so bile v letniku zgolj mlade ženske. Mnoge so se preživljale kot točajke in čisto vse so imele izkušnje spolnega nadlegovanja na delovnem mestu. Namigovanja, poskusi objemanja, pripombe, teženje, zahtevanje telefonske številke ... Na rednem dnevnem redu. Vsem so se zdele takšne prakse ogabne, vendar so bile stisnjene v ekonomski kot, saj je to najlažja pot do študentskega zaslužka. Boš pa v lokalu delala ...

Skoraj vse kave, čaje, pire in šnops v slovenskih lokalih prinesejo študentke ali vsaj prekarke, saj profesionalnega strežnega osebja, razen v hotelih in uglednih restavracijah, nimamo več. En dan uvajanja, tam so krigli, tako se naredi kakav s smetano in gremo. Mnoge šefe čisto nič ne briga, da v njegovem lokalu zvečer ostane sama ena mlada oseba in to ravno takrat, ko se za šankom zasidrajo razdraženi, razočarani in do žensk sovražni inceli, ki mahajo z bankovci in trdijo, da plačilo računa za zapitek njim opravičuje tudi uporabo spolnega nadlegovanja. Saj zato pa so kelnarce ane? Da jih gledamo v joške in rit, da jih pijansko zapeljivo vabimo v posteljo in včasih tudi pošteno zašlatamo. To so takšne zastonj prostitutke, ki tega sicer niso sprejele, vendar se morajo navaditi, da je pač tako. Da je vedno bilo tako. In da vedno bo. Ženske so v lokalih tam za užitek moškimi, ki se po težkem dnevu sproščajo ob kupici, preden bodo šli domov k ženi, mami ali v svojo samsko jazbino.

Naj ne bo vedno tako. Vem, da točajke nimate sindikata. Vem, da nimate cehovske organizacije. Vem, da ste v nestabilnih službah, kjer vam lahko jutri rečejo adijo. Vem, da vas je strah. Pa vendar ... Prijavite prasce. Prijavite spolno nadlegovanje, prijavite nasilje! Govorite z vodstvom o tem in v primeru, da naletite na nerazumevanje, pojdite drugam. Prijavite! Glede na to, da se to dogaja v velikem številu primerov vsak dan, bo samo množica prijav premaknila to podlo prakso iz teme na svetlobo.

Obnašajmo se spodobno do ljudi, ki za 5 EUR na uro ali manj stojijo po 8 ali več ur na nogah, nosijo pladnje, čistijo za nami polite pijače in se še ves čas smehljajo, da se bomo mi, gosti, imeli lepo. Točajka ni igrača za sproščanje vaših spolnih fantazij, je Človek na težkem delovnem mestu. Pokaži spoštovanje do opravljenega dela in se raje zahvali.